

Rade Jolić: ODVIKAVANJE

IZDAVAČ:

STIHOM GOVORIM , Bijelo Polje

Za izdavača:

Aleksandar Obradović

Urednik:

Slobodan Zoran Obradović

Recezent:

Velimir Ralević

Kompjuterska obrada i fotografija:

Rade Jolić

Dizajn korice:

Rade Jolić

Ilustracija:

Suzana Lovrić

Kontakt:

jolicrade@gmail.com

+382 68 854 439

Štampa:

GRAFOKARTON - Prijepolje

Tiraž

250

Rade Jolić

ODVIKAVANJE

poezija i proza

Berane, 2013.

***Nisam ništa zaboravio. Sve pamtim.
Hvala vam!***

Mojim roditeljima

EROS, TANATOS, ĐAVO I JA

TRAGANJE

Ako riječ koju tražim
Nema bar hiljadu tona
Stotine hiljada samoglasnika i suglasnika
Milijarde virova
Brzaka
I
Ambisa
A srce sve to može da zadrži
Održi
I
Izdrži
Onda su uzaludne i sulude
Sve moje sjetve pšenice
Navodnjavanja vinove loze
I
Poribljavanje rijeka i potoka

DO PRVE KIŠE

Hajde da se ljubimo
Dugo
Do prve kiše
Pa nek nam sunce odnese
Svu
Ljetinu

Hajde da se ljubimo

Sada
Kada imamo jedno drugo
Ne moramo ništa da radimo
Imamo
Sve

MUZIKALNOST

I kad sam te varao
I dok sam te ostavljao
I dok si plakala
I jecala
I dok si me lelekala
I dok sam ti brkovima i bradom
Po tijelu tražio žar mjesta
I dok si bila na meni
I ispod mene
I dok si rađala
I kad si odlučila da me ostaviš
Divio sam se tvojoj
MUZIKALNOSTI

Sa svojim altom
Mogla si kuću da sagradiš

Pa zapališ
Pa oživiš
Ti si mogla čudo
A
Ja
Ja sam maštao
Da sviram trubu
To je majstorstvo
Nema varanja
Tek kad se posljednji dah
Zabije u pisak
Štvara se zvuk
Život
A
Kad bih znao da sviram
Ne bih nikad prestajao
A
Kad bih znao da volim
Sa tobom bih svako jutro
DORUČKOVAO

ILUZIJA

Dok smo bili na krevetu
Isprepletani
Dezorjentisani
Maštoviti
I znojem slijepljeni
Dala si mi nadimak
HOBOTNICA

Osjećala si kao da imam osam ruku
I kada bi mi sklonila jednu
Istog trena bi osjetila
Tri moje šake
Na svojim dojčkama
Unutrašnjim stranama butina
Trbuhu
Ušnim školjkama

Htjela si da me obuzdaš
I prevariš
Pa si tražila
Da ti pišem po leđima
I crtam stablo jabuke
I jesam
Umijem dobro da crtam i slikam
Ali su mi jabuke
Brzo sazrijevale
A ja sam svaku
Grizao
I
Svaku kap cijedio
Do
Sjemenke

ORIGAMI

Ti si naučila svoje prste
Da od sjenki
Prave
Po plafonu
Prava mala čudesa
Čas je tu stablo
Jabuke
Čas muva
Zatim jelen sa rogovima
Koji se sprema za prvo parenje
Pa zemlja
Pa magla

Ti imaš čarobne prste
Koji umiju tako dobro da varaju svjetlost
I prave sve te male živote
I sudbine

Osmjehuješ se
A meni
Trne zubi
I čekaju
Zreli plod

Ti se igraš
Zaigraš
I vineš ih do neba
A sa neba
Ponovo na jabuku
Pa na rogove
Zemlju
Na klavir
Pa na moja rebra

Dok se igraš konstrukcijama
Ja ti govorim pjesme
I plašim se da te ne uspavam
I čeznem
Da me poljubiš
U
Oko

KUPAČICA

Dok se kupaš
Sjajiš
Zlatiš
Hrabro dodiruješ
Sve te hiperbole i parabole
Sve ono što vapi
Za šakom
A ja gledam
Ćutim
I
Nestajem

Dok se kupaš
Vode zagrijavaš
Ribe tjeraš ka hladnim morima
Protjeruješ rijeke do izvora

Objavljuješ kraj lovostaju

I

Postu

Ja te gledam kroz nišan

Ćutim

Mrem

I nestajem

I ne mogu se nakajati

Što sam se plašio

Dubokih voda

I što ne naučih

Da

Plivam

GLAD

Izvini
Što sam izračunao
Koliko poljubaca
Može da stane
Na liniji
Od tvoga vrata
Do stomaka
I još pedalj niže

Volim da gledam
Ćutim
Jedem
I
Izazivam
Đavole

RAZGOVOR

- Da li si me nekad prevario?
- Naravno da jesam!!!
- Zašto?!
- Zbog pjesme!
- I samo zbog toga?!
- Kako - samo?!
Ja sam pjesnik,
a vođenje ljubavi je umjetnost.
Umjetnost je kada uspiješ
da svojim šakama
i svojim usnama

dovedeš tijelo nepoznate žene
do drhtaja,
do grča, do vriska.
To je majstorija,
kreativnost!

- Varaš li me i dalje?
- Naravno da te varam!
Još pišem,
još imam inspiraciju.
Da te ne varam
život bi bio monoton,
a pjesma bi nestala.
- Voliš li me?
- Obožavam!!!
- Koliko?
- Volim te do jednog skrivenog mjesta
u univerzumu
gdje se ovog trenutka
rađa planeta, plava planeta,
u obilju ljubičaste boje.
A sada, čuti!
Spavaj!
Moram da pišem!

FATAMORGANA

Svaku kap
Sa izvora
Koja se kolebala
Na vrškovima
Tvojih dojki
Ja sam hvatao
Naprslim usnama
Znam
Da je to đavolska voda
Od koje
Bar tako kažu
U pustinji doživljavaš
Fatamorganu
Pa kopniš
I pretvoriš se u zrno
Pijeska

KASNO JE

- Da li ti znaš,
da li umiješ
da kažeš
nešto teže i bolnije
od tih riječi :
KASNO JE!
- Znam,
kako ne bih znao:
KASNO JE!

Rekoh i odoh
Da mirim dane sa godinama
Život sa željama
Pa raskopčah košulju
Da podojim sve moje đavole
Koje rađam
Kad god to mogu

SAD pa NIKAD

A
Šta
Ako ovo SAD
Postane
NIKAD
A NIKAD
Zaista bude NIKAD
E onda ne znam
Šta da radim

Kada bi sjutra
Pa i prekosjutra
Moglo da bude ovo SAD
Ja bih
Opet postao
Živ i zdrav

I baš SAD
Ja postah BRAT
Ali sam u stvari
Znatno više
Od
Tog BRATA
Ali sad nemam vremena
Da u to uvjeravam
Moj
Tamni vilajet
Pa lagano
Pijan
Pijano
Umačem brk
U crni MERLOT

SAD mi je mnogo žao
Što nemam vremena

Do SAD
Nisam
Ali
Od SAD
Počinjem da brojim
I zabrajam
Sekunde sa minutama
I od SAD
Nosim te sa sobom
Sa svim tvojim udicama
Mamcima

I
Izvorima
Moram da imam sidro
Kompas
I
Zakletvu

I šta
Pa da ovo SAD
Već sjutra
Postane
NIKAD
A to NIKAD
Zaista bude NIKAD
E
Onda
Stvarno
Ne znam
Šta da radim

TAJNA

Suza na licu
Tajna moja
Sa njom se budim

I dok kuvam
Prvu jutarnju kafu
Sa dvije kašike šećera
I jednom prepunom kafe
Kažem joj

- DOBRO JUTRO

Ona ćuti
I
Drhti
Da ne padne
Na moj dlan
Jer ako padne ...

Suza na dlanu
Čuvam je
Da ne ispari
Ljubim je
Onako odistinski

Ljubim je stvarno
I
Strasno
I
Dugo

Suza na jeziku
Pa
Odatle
U moju
Krv

VID

Tek
Kad umočim oko
U
Tvoje oko
Vidim
Put

NAPOMENI ME

Napomeni me
Grozno sam zaboravan
A i misli odnose vozovi
Tramvaji
Dugi brodovi
Da
Ako poludim
Izvršim svoju smrt
Spektakularno
Odvratno
I
Šareno
Ja nosim breme od četrdeset godina
A to je teret
Pod kojim se ne piše
Ne sanja

Ljubavi moja
Neće me biti neko vrijeme

Sada putujem
Bez čela
Bez snova
Bez tebe
I ne znam kuda
Ali ti budi pripravna
I nikad ne spavaj
Da me napomeneš
Ako poludim da...

Ljubavi moja
Neće me biti neko vrijeme

ĐAVO NE LAŽE

Đavo ne laže
Kad kaže da će doći
On je već stigao

On je brz
Ali ja brži
On lud
A ja još luđi
On crn
Ja crniji
Ne dam mu mira
Dok ga ne ubijedim
Da sam ja veći đavo
Od njega
Veći sam ja
I stvarniji
I originalniji

On je sam
A ja sa sobom nosim
Stotine udesa
Ognjeva
Ogledala
Stotine tovara mraka
Nereda
I
Smrada

NEROTKINJA

I ne pomišljaj
Da me ponovo rodiš
To ti ne bih oprostio
Ako i naslutim
Da ti se utroba
Zaželjela žara
A dojke grbavih šaka
I palacanja lažljivog jezika
Tražiću drugu majku
Krezubu
Nerotkinju

SIN

- Da oprostiš,
trudna sam!

Tako moja majka
Uz drugu jutarnju kafu
Obradova mog oca

Nakon četrdeset godina
Negdje u februaru
Uz drugu jutarnju kafu
Riješih da se upoznam sa majkom

- Da oprostiš,
ja sam tvoj sin!

SVAKOG DANA ...

Svakog dana
Doručujem
Ručam
I
Večeram
I svakog dana se oblačim
I
Svlačim

Svakog dana
Pijem vodu
A svakog petog
Vodim ljubav

Svakog dana
Strepim
I tražim
Nešto
Što nemam

Svakog dana
Od 15 do 18 časova
Ja sam mrzovoljan
I baš svakog dana
Naučim po jednu dobru psovku

Svakog dana me boli desno rame

Svakog dana sam stariji
I
Živim
I
Umirem

Svakog dana
Pomišljam
Da je krajnje vrijeme
Da promijenim život
Ali
To uvijek ostavljam
Za sutrašnji dan

I svakog dana
Sebe lažem
I
Potkradam

Svakog dana
Ja sam sin
I muž
I otac
I svakog dana volim

Svakog dana
Su mi vreli tabani
I želim
Negdje da otputujem

Svakog dana
Žalim
Što nisam naučio
Da sviram
Trubu

Svakog dana
Prizivam Boga
I prilažem sebe
Ali mu ne trebam
I svakog dana se
Spremam
Za naredni dan

Čudno
Da mi sve ovo
Još nije dosadilo
A dovoljno je
Da samo jednog dana
Uradim nešto različito
I
Neočekivano
Na primjer
Da ne doručkujem
Pa da svečano odjeven
Legnem u svilenu postelju
I da se svi ovi dani
Raspomame
Polude
I
Razbježe

SELIDBA

- Zdravo, ja sam Đavo!
- Drago mi je, a ja sam Rade!
- I, u čemu je tu razlika?

Zaglavi mi se prazna riječ u grlu
I napustih svoju kuću
A Đavo se useli u nju

Đavo će ga znati
Koliko godina će se izležavati
po mojem krevetu
I šarati
Po mojoj
Novoj knjizi

PUT

Kuća
A oko kuće put
Pa još jedan
I još jedan
Nacrtao bih najmanje još šest krugova
Nego se slomi
Grafitno srce na šestaru
A igla
Probi prozor

Sljedeći put
Kupiću novu olovku
A puteve ću iscrtavati
Pomoću
Lenjira

ČASOVNIK

Na gredi
Umjesto mene
Visi časovnik
I precizno
Pokazuje
Vrijeme

- Dječace, nado, ispravi nepravdu
i ukradi onaj časovnik. Za uzvrat,
posvetiću ti sve moje pjesme!
- Neću gospodine! Ne umijem da čitam!

LIME, LIMČINO, DRUGARČINO

Lime
Limčino
Drugarčino
Nije drugarski
Da mi ulaziš u njedra
Kao u zobnicu
Prsle su moje grudi
I teško te sada nosim
Po svim tim mjestima
Kuda sve lutam
Pa zalutam

Prsle su moje grudi

Niko ne zna bolje od tebe
Šta je to šupljina

A šta praznina
A ja sam sada prazan
Prazan kao da sam objavio
Prvu zbirku poezije
Prazan kao nada
Prazan kao cirkus bez klovna
Prazan
Udavio bi se ti u meni
Jer ti ne znaš da plivaš
A ja kukavan znam

Lime
Limčino
Drugarčino
Dok te ova brda čuvaju
Kao uterus svoj fetus
Ti napravi granicu
Između njene i moje kuće
Pa bjesniš
Pa luduješ

Više te ima u mojoj krvi
Nego što ima krvi moje majke
I oca
I deda
I prađeda
Pa kada primih miropomazanje
Dobih ime
LIMRADE

Lime
Limčino
Drugarčino
Dok juriš
Dok tutnjiš
Ćuti
I meni se ne žali
Jer nisam pjesnik
Ja samo tražim pjesmu
Ali znam da boli
I boli
I stalno će boljeti

Zalimio si mi se u oku
A ja te tebi
Uporno vraćam
I vraćam
I vraćam
Pa praštam

Prsle su moje grudi
I ne smijem te više nositi
Po svim tim mjestima
Kuda sve lutam
Pa zalutam

Ućuti
Zamukni
Ti si me naučio
Da je krv voda

PRVI PUT

Najteže je
Kada prvi put umreš
Svaki drugi put je lakše
Brojiš do deset
Brojiš
Pa se zabrojiš
Pa se navikneš
Pa još ako si loš u računu
Onda je divno

PREVARA

Pritisni nogom
Vrat
Ludoj slobodi
Jer
Laže
Pa je udavi
U
Prvoj bari

Davi
Lomi
Da se čuje
njeno krkljanje

Udavi
I
Sve sjenke

I
Puteve
I obrij ptici krilo

Udavi
I
Dugačku zmiju
Izlomljenih zuba
Jer se i od nje može
Napraviti
Omča

EPILOG

Umro sam!
E, nisam!
Kako sam mogao da umrem
kad nisam ni živio?!
To što je trajalo
nije bio život
već
neozbiljna igrarija sa đavolom.
Od života
je trebalo da se krade,
otima,
a
ja sam bio lijepo vaspitan;
nisam ni krao
niti
uzimao.

– REŽIJA, SADA IDE ZAVJESA! TAKO SMO
SE DOGOVORILI!!!!

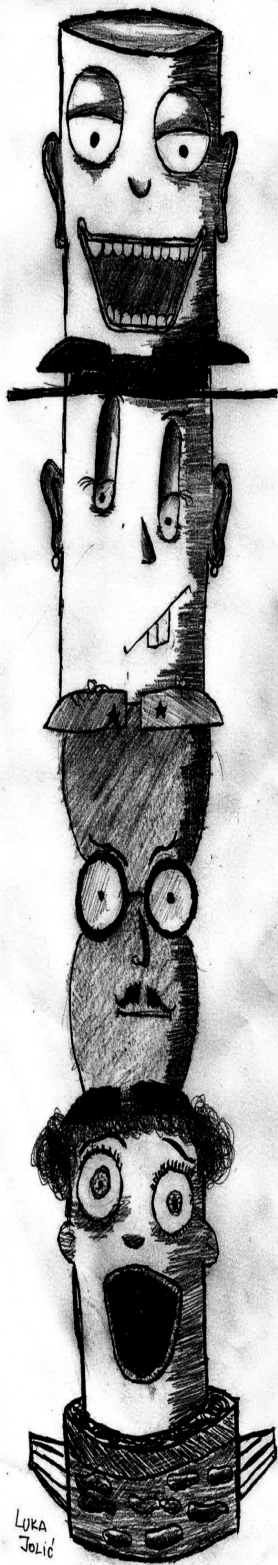
Pade zavjesa,
a sa njom i nebo.

ODVIKAVANJE

DRAMA

LICA:

- OTI** - profesor književnosti u penziji;
40 godina
- FRINI** - glumac uglednog pozorišta u
penziji; 40 godina
- OREN** - ginekolog u penziji; 40 godina
- IDA** - radnica na održavanju čistoće
u penziji; 40 godina

*Radnja se odvija tokom jednog jesenjeg dana u odmaralištu „**ODVIKAVANJE**”. Odmaralište je manje poznato, ali iz dana u dan postaje sve primamljivije za nove goste.*

Velika prostorija. U pozadini se nalazi veliki plakar koji je izdijeljen na „fioke”. U njima spavaju gosti. Ispred se nalazi WC šolja, četiri stolice i veliki ram od polupanog ogledala. Iznad WC šolje visi konopac.

Jutro. Tišina. Gosti odmarališta „ODVIKAVANJE” spavaju. Prvi se u svojoj „fioci” budi Frini.

FRINI: Uh! Ovdje je baš tijesno, nema uslova ni za spavanje, a ne neki odmor. Nevjerovatno!

Pokušava da otvori vrata od svoje „fioke”.

Pih!!! Kako se ovo otvara?! Nema kvake! Nije valjda da sam zaključan?!

Pauza

(viče) Ima li koga?! Da li je neko budan?! Ljudi, treba mi pomoć! Pomozite mi! Ljudi!!!

Iz susjedne „fioke” oglašava se Oren.

OREN: Ćuti! Spavaj! Još je rano!

FRINI: (za sebe) Dobro je, nisam sam!
Znam gospodine, ali patim od klaustrofobije. Navikao sam da se budim rano .

OREN: Odlično! Baš, odlično! Sada je pravi trenutak da počneš da se odvikavaš. Što duže spavaš, dan će ti biti kraći. Vjeruj mi, samo na taj način možeš skratiti dan.

FRINI: Sačekaj!!! Pomozi mi samo da otvorim ova glupa vrata, a potom nastavi da spavaš! Obećavam da ću biti miran!

OREN: Neću! Ćuti!

FRINI: Molim te!!!

U raspravu se uključuje i treći gost - Oti.

OTI: Šta je to dešava?! Zašto toliko urlate?! Tišina!

FRINI: Ali, gospodine, ja ...

OTI: Orene, molim te, otvori vrata toj jednomnoj osobi!
Hoćeš li da svi ovdje izludimo?!

OREN: Neću! Ti ustani i otvori mu ta glupa vrata!

OTI: Dragi doktore Orene, ti si humanista, potpisao si Hipokratovu zakletvu, učio si da pomažeš ljudima, ustani pa otvori ta jebena vrata i pomози tom čovjeku!
Hoćeš li?!

OREN: Jebem ti ovakav život! Uvijek sam ja taj koji mora da radi sve te prljave poslove!

Oren polako i nervozno izlazi iz svoje „fioke” i otvara Frinijeva vrata.

OTI: Izvini Orene! Evo, ja ću se jutros žrtvovati i skuvaću nam kafu, baš onakvu kakvu voliš!

OREN: Molim te, ćuti!

OTI: Evo, ćutim! (*nakon par sekundi*) Da li čuješ da ćutim?
Oren ne obraća pažnju na Otijeve opaske, već pomaže Friniju da izađe. Iz svoje „fioke” oglašava se i gošća Ida.

IDA: Ljudi, baš ste pretjerali!!! Tiše malo!!!

OTI: Ohoo,i naša Ida se probudila! Dobro jutro draga moja!
Kako si spavala?... Da li si me sanjala?

IDA: Naravno da te nisam sanjala!

OTI: Znam da me nisi sanjala, ali za svaki slučaj volim da pitam. Volim kad mi dan započne sa tvojim glasom.

Kraća pauza

Znaš, sinoć si pretjerala sa hranom i pićem. Ti si baš riješila da porasteš. Nemoj da se nadaš da to možeš preko noći. Da bi dohvatila konopac treba ti mnogo odricanja i truda.

IDA: Ćuti!!!

OTI: Ćutim!

Frini je uspio da izađe iz „fioke”. Osjeća bolove u leđima i nogama.

FRINI: (*obraća se Orenu*) Hvala! Nisam mogao više da izdržim!
Moja soba je kao mala jazbina!

OREN: Dobro došao u novu i još veću jazbinu!!!

FRINI: Sve me boli! Osjećam kao da mi mišići odumiru...
Mnogo ti hvala!!!

OREN: Nemoj mi zahvaljivati. Nisam ti ništa pomogao. Jedino što sam uspio je to da sam ti samo malo produžio agoniju, neizvjesnost, strah i patnju. Drugo, ništa!

FRINI: U „fioci” je mnogo tijesno i zagušljivo.Osjeća se memla i trulež. (*rukuje se sa Orenom*)
Ja sam Frini, pozorišni glumac u penziji.

OREN: Drago mi je! Oren, ljekar, ginekolog. I ja sam takođe u penziji. *(kraća pauza)*

Kada si krneuo ovamo, da li ti je upravnik rekao da si zaslužio jedan dug i pošten odmor?!

FRINI: Da, baš je tako kazao!

OREN: *(ironično se osmjehuje)* Znači, ništa se nije promijenilo! Sve je isto, prokleta dosadno - isto!

Frini šeta po sobi i razgleda.

FRINI: Ovdje nije komfor kakav su reklamirali na televiziji.

OREN: Bolje rečeno, slagali su te kao i sve nas!

FRINI: Danas više nikom ne možeš vjerovati! Sve je laž, svi lažu!

OREN: Jedino što nas nisu slagali je da je ovo idealno mjesto za odvikavanje.

FRINI: Od čega se odvikavamo?

OREN: Od svega!!! To je poenta! Ovdje se od svega odvikavamo!

FRINI: Na primjer ?

OREN: Na primjer - od svega!

FRINI: Ne razumijem!

OREN: Polako, tek si stigao!

Pauza

FRINI: Ali, ako je šta pretjerano onda je ovo pretjerano. Od svih obećanja ovdje imamo samo WC šolju, četiri stolice, ram polupanog ogledala i ove „fioke”, i više ništa!

OREN: Najvažnije si zaboravio! Zaboravio si konopac što visi nad WC šoljom. Konopac je najbitniji! On ti dođe kao spas i kao izlaz iz ovog dugog košmara. Surovo, ali je tako. Dobro to zapamtiti!

FRINI: Baš lijepa dobrodošlica!

OREN: Ako želiš da te lažem, umijem ja i to. Mogu ti čak nabaviti i buket cvijeća, ali ti savjetujem da počneš da se privikavaš na ovu stvarnost.

FRINI: Ne, sve je u redu.

Frini se oblači.

OREN: Blago nama! Dolazi Oti!! ...
Počinje još jedan dan. Sve to treba ponovo izdržati, a kako - ne znam. Zaista ne znam!

Oti je još pospan. Tetura se po sobi, izgleda kao da nešto traži. Ida uzima odjeću i oblači se. Oti, sa jednom rukom u gaćama, prilazi i obraća se Friniju.

OTI: Da nemaš, slučajno, kod sebe jedan bombon? U ustima osjećam užasnu gorčinu.

FRINI: (zbunjen) Nemam! Da li bi trebao da ih imam? Zašto me to pitaš?

OTI: Zato što bi mi sada u ustima prijao ukus i slast voćnog bombona. Vrlo jednostavan odgovor. Izvini ako sam te možda uvrijedio ili uplašio!

FRINI: Nisi me uvrijedio, samo sam malo zbunjen!

OTI: Ne djeluješ mi baš kao neko ko se tako lako zbuni.

FRINI: Iskreno, bilo mi je logičnije da si tražo cigaretu.

OTI: Nije logičnije! Kako to može biti logičnije?! Cigarete su štetne, izazivaju kancer, ubijaju, a bombon nije štetan. Da li se slažeš?

FRINI: Žao mi je, ali nemam bombon. U stvari, sa sobom nisam ništa ponio. Bio sam u velikom rastrojstvu kad su me nakon pozorišne predstave obavijestili o prijevremenoj penziji. Tada sam kao lud izjurio na ulicu, uzeo taxi i požurio da uhvatim posljednji autobus... Vidiš, nisam imao vremena ni da presvučem ovaj kostim.

Ida sve pažljivo sluša i uključuje se u raspravu.

IDA: Oho! On je imao novca da plati taxi! To je bar neki pozitivni pomak!

Frini zbunjeno skreće pogled prema Idi, pa opet prema Otiju.

OTI: Znači, ti si glumac! Lijepo! Do sada, ovdje nismo imali ni jednog glumca! Osvježavajuće!!! ... Znači, Frini je glumac! Ja sam Oti, profesor književnosti, takođe sam u penziji.

FRINI: Drago mi je, a ko je dama što se tamo oblači ?

OTI: To je naša Ida. Ona je naš glas razuma.

FRINI: Čime se ona bavi?

OTI: To je dosta komplikovano da ti objasnim. Znaš, kada čisti naša govna onda je radnica na održavanju čistoće, a kad čisti tuđa onda je obična čistačica. Inače, i ona je u penziji. I njoj i meni direktor je ljubazno saopštio da smo pošteno radili i da smo zaslužili penziju. Ali, ja to volim da pojednostavim i kratko kažem - OTKAZ!

FRINI: (*zbunjeno*) Znači, i vama su to saopštili na isti način!

OTI: Isto! Odvratno isto!... Kako je proteklo putovanje do našeg odmarališta?

FRINI: Loše! Nikad gore! Vozač autobusa me dovodio do ludila. Ta crvena i masna glava je samo psovala. Žalio se na nepravdu, a pojačano grijanje u autobusu širilo je neki nepodnošljiv smrad njegovih znojavih prepona i pazuha. Evo, čini mi se da mi brkovi i brada još bazde na njegovo oznojeno dupe.

OTI: Ha ha ha ha...!

Prilazi Ida.

IDA: Super, dan nam je počeo baš aromatično!!! Da li je neko raspoložen za kafu?

OTI: Ja sam uvijek za kafu. Ali, molim te, ovog puta budi malo preciznija. Stavi tačno dvije kašičice šećera i jednu punu kašičicu kafe. Jesi li zapamtila?

IDA: Jesam, to mi svakog jutra govoriš!

OTI: Da li ti to smeta?

IDA: Ma, ne! Navikla sam se na tvoje podučavanje! Sada mi čak i odgovara! (*odlazi uz osmijeh*)

OTI: Bravo! Ne kažem ja džaba da si ti jedina svijetla tačka ovog odmaralištu! Da li se slažeš Orene? ... Ti nećeš kafu?!

OREN: Neću! Od danas se odvikavam i od tog sitnog zadovoljstva.

Oren uzima stolicu i sjeda pored Otija, Frinija i WC šolje.

OTI: Pametno! Izuzetno pametno! (*obraća se Friniju*) Znaš, naš doktor ima najčudnije zanimanje. Pred njim žene šire noge i on tamo nešto gleda, šapuće i zapisuje. Za to gledanje dobija od njihovih muževa hrpu novca i flaše skupocjenih pića. Da nas dvojica tako nešto uradimo odmah bismo dobili po dva metka u čelo, a on dobija poklone! ... Nepravda!

OREN: Oti, da li možeš da promijeniš temu?

OTI: Teško!

FRINI: Ha ha ha ha ha!

OREN: Ne mogu da vjerujem da tu svoju šalu stalno pričaš i uvijek je tu neko koga uspiješ da nasmiješ?

OTI: Zašto se čudiš? Ja se uvijek družim samo sa pravim intelektualcima. ... I kako da mi dosadi ta šala, koja i nije šala. Ona je uvijek aktuelna. Mada, tvoja struka polako izumire. Ubrzo ćeš morati da se preorjentišeš; usavršavanje i učenje do kraja života. Sada sve više žena mijenja pol, i logično je da će za ginekologe biti sve manje posla.

FRINI: Ha ha ha ha !!! Da znaš, ima tu istine!

OTI: (*obraća se Orenu*) Orene, dok nije došla Ida, moram nešto da te pitam. Vidi, nekako mi je i jasno kad muškarci hoće da promijene pol, režeš malo i to je to, ali kako od žene napraviti muškarca? Kako one znaju koju će dobiti „alatku” i gdje je nabave? Da li postoji neka rashladna vitrina u kojoj se nalaze svi ti modeli razvrstani po boji i veličini? Gdje to može da se dobro pogleda, analizira i proba?

FRINI: (*kroz osmijeh*) Ti si baš lud!

OREN: Kad se odlučiš na to, prvo se dobro informiši na pravim adresama. Ja sa tim nemam veze i ne želim da imam. I sad me pusti da se pošteno rasanim! ... I dalje tvrdim da ti imaš ogroman problem samo sa samim sobom.

OTI: Stvarno ne znam o kakvim problemima govoriš. Kao drugo, tebe ovdje nisu doveli da razmišljaš niti da nekog ocjenjuješ, već samo da jedeš i spavaš. To dobro zapamti . Ako ja i imam problem, ne brini, sam ću ga rješavati. Meni ne treba pomoć! I to dobro zapamti!

FRINI: Polako! Malo usporite! Svađa nam nije potrebna !... Dan nije ni počeo, a vi ste spremni na prepirku!

OREN: Oti je kriv! On svakog jutra počinje da provocira, i to više ne mogu da izdržim!

OTI: O tome i ja govorim! Tebi ovo odvikavanje ne ide dobro.

FRINI: Dosta! Možemo li malo da ćutimo i uživamo u tišini? Samo malo, malo ... U pozorištu sam najviše uživao u tim pauzama. To je izazov za svakog glumca.

MRAK

Ida donosi četiri šoljice kafe i stavlja ih na obod WC šolje.

IDA: Nema spavanja! Buđenje!... Kafa je gotova! Brže!

OTI: Ne spavamo. Uživamo u tišini!

OREN: Hvala! Kafa mi je baš bila potrebna.

IDA: Naravno! Kafa uvijek prija!

Oti, Oren i Ida ispijaju kafu. Frini je zagledan u WC šolju.

IDA: Frini, ti nećeš kafu?!

FRINI: Ne, hvala, ali bih rado popio jednu čašu hladne izvorske vode.

IDA: Nema vode.

FRINI: Kako to misliš ?!

IDA: Lijepo! Nema više vode! U flaši je ostalo samo malo, ali i to malo je bajato i neukusno.

FRINI: Šta sad da radim?

IDA: Isto što i mi- trpi.

OREN: Polako Frini, sutra će nam donijeti svježu vodu. Vodu uvijek dobijamo utorkom.

FRINI: Neshvatljivo!

Oti prekida njihov dijalog.

OTI: Ako ste završili sa kafom ja bih vas zamolio da se malo odmaknete od WC šolje. Nisam kriv! U ovoj situaciji fiziološke potrebe imaju prioritet.

OREN: Tačan je kao sat! Sad je pravo vrijeme da narihtate sve vaše satove.

*Oren, Frini i Ida uzimaju svoje stolice i udaljavaju se par koraka od WC šolje.
Oti na nju sijeda i počinje glasno da pjeva pjesmu: „ ODA SRANJU “*

HUĆ!
HUĆ!
PA, BUĆ!
A JA BESKORISNO VRUĆ,
MADA SE BRZO HLADIM,
MIRIŠEM NA BUĐ,
DOK MI SE POLAKO
CIJEDI ŽUĆ,
PA OPET BUĆ,
I BUĆ,
I BUĆ,
PA HUĆ
I BUĆ!

Oti i dalje sjedi na WC šolji.

- OTI:** Gospodo, da li ste sada nešto čuli?
- FRINI:** Jesmo! Odlično pjevaš!
- OTI:** Ma, ne to! Da li ste čuli nešto drugo?
- IDA:** Oti, nismo ništa drugo čuli!
- OTI:** Nemoguće da niste! Šteta! To je bio prdež za ponos. I ne samo da je bio glasan, već je bio i melodičan, skoro pa umjetnost.
- IDA:** Mnogo mi je žao što nam je to promaklo.
- OTI:** To je zaslužilo i da se snimi! Znete, ...
- IDA:** Znamo!
- OTI:** Znete, kad se probudim ovako rano, volim dobro da prdnem, da se i ja malo oglasim u ovom opštem lovu i metežu.
- OREN:** Lovac, dobro bi bilo da malo požuriš! Možda još neko od nas ima slične potrebe!
- OTI:** Znam da vi stalno možete da serete, ali ovo je sada moje vrijeme. Naučite da čekate. Samo polako i bez žurbe!... Sad, dok vas posmatram, počinjem da zavidim lavu što može da sere gdje stigne i da mu niko ništa ne zamjeri.
- IDA:** Opet počinješ da pretjeruješ i provociraš!
- OTI:** Izvini, da li to možeš da mi prevedeš, jer danas ne znam značenje tih riječi - pretjerivanje i provociranje.

IDA: Bolje bi bilo da ustaneš i da se obučeš.

OTI: Pusti me Ida! Pusti me, volim ovako da odmaram. I dok sam bio kući, volio sam ovako dugo da sjedim i da razmišljam. Tada sam se najljepše osjećao, mnogo ljepše nego kad bih uključio TV. Jer, kad bih pogledao u tu paklenu kutiju uvijek bi mi se obraćala neka estradna umjetnica koja je zahtijevala da joj sa medicinskom ozbiljnošću posmatram uterus, mokraćni mjehur, želudac, žučnu kesu, pankreas i da precizno izbrojim svaki njen hemoroid... Doktore, da li sam li sve nabrojao?

Ida i Frini se glasno smiju, a Oren ga ljutito posmatra.

OTI: Ne, stvarno! Jesam li nešto izostavio?! Sve ono o čemu je maštala moja „alatka”, sada je pretvoreno u pola kilograma mesa izrezanog na šnite i uvijeno u običnu plastičnu kinesku kesu na čijoj deklaraciji piše: Made in P.R.C.

OREN: Kakav prostakluk!?!

OTI: Nevjerovatno, ali se slažem sa tobom! Danas je opasnije izgovoriti riječ pička, nego taj organ i pokazati. To je moje vrijeme!

FRINI: Ha, ha, ha ... Ti si baš lud!

OTI: Da li da to shvatim kao kompliment? ... Ja znam da će mi neko možda zbog ovoga tražiti glavu za giljotinu, ali ja im umjesto ove nudim drugu glavu, jer od ove više nema posla. Nema joj spasa!

IDA: Tebe ni Bog ne može spasiti! ... Dosta je bilo predstave. Ustaj! Ovo je prevršilo svaku mjeru dobrog ukusa!

OTI: Hoću Ida, hoću samo zbog tebe!

Oti je ustao, a Ida prilazi WC šolji.

IDA: Oti, ovo je stvarno nevjerovatno!

OTI: Šta je to toliko nevjerovatno?!

IDA: Čovječe, jedemo istu hranu, pijemo istu vodu, ali niko od nas nije u stanju da ovako zaprlja WC šolju!

OTI: Vidiš, ni meni to nije jasno, i ja se tome čudim. Vjerovatno je u pitanju metabolizam.

IDA: I kako da ovo očistim? Svi ćemo se zaraziti!

OTI: Izvini! Trudiću se da se to više ne ponovi. Molim te izvini! Znam Ida, ništa ne može da smrdi tako jako i uporno kao žitko ljudsko govno!

Oti počinje da se oblači.

MRAK

Ida i Oren čiste sobu. Oti i Frini sjede pored WC šolje.

OTI: Frini, hoćeš li da popiješ svoju kafu?

FRINI: Neću.

OTI: Ako ti nećeš, da li dozvoljavaš da je ja popijem?

FRINI: Naravno, slobodno uzmi!

OTI: Hvala!

Oti uživa u ukusu i mirisu kafe.

OTI: Mnogo mi prija ova kafa!

IDA: Bilo bi dobro da ti prija i metla.

OTI: Izvini, ali danas je vaš red. Frini i ja sjutra čistimo...
Ida, loše sam spavao, i dalje imam užasne košmare.
Odvikavam se od svega, ali ne mogu i od ovih snova .

Pauza

Sinoć sam ponovo u snu ječao, vikao, plakao i na kraju poludio... San je ponovo bio nevjerovatno stvaran. Vidio sam sebe u koloni golih ljudi koja je koračala prema velikoj kući bez prozora. Gurali smo se da što prije uđemo na jedna velika starinska vrata. I baš kad dođe red na mene, jedan ogromni čovjek dreknu: -DOSTA! Tada nastaje muk, a mi koji ne uđosmo, počesmo da se spotičemo i da tražimo nešto što nemamo. Bio sam više zbunjen nego razočaran. Nije prošlo mnogo vremena kad na druga vrata počese da izlaze ljudi, do prije naši drugovi i saborci, a sada punački profesori, ljekari, sudije, bankari... I umalo da im ukažem poštovanje kad oni iz svojih aktovki izvadiše trozupce i sa crvenim očima, uz đavolske pokliče jurnuše na nas. Počese da nas udaraju i ubijaju ... Malo se pribraha od šoka i straha. Idem na sve ili ništa, u stvari nemam šta da izgubim. Ali, čim mi se jedan od njih primače ja vrisnuh, jer još ne znam kako se to bori sa đavolom...

Iskreno, ne bih se ni sjetio ovog sna, ali kada sam se probudio vidio sam da u ruci držim svoj jenozubac. A, tada se i Frini oglasio iz svoje „fioke” sa vapajem da ga izbavimo iz mraka.

FRINI: Baš lud san!

OREN: Kod njega je sve ludo! Moj ti je savjet da ga ne slušaš. Više se posveti samom sebi, radi, stvaraj. Jedino ćeš na taj način uspjeti da izađeš iz ovih zidina i odvikneš se od svih ovih gluposti.

OTI: Orene, tebe niko ništa nije pitao. Ti se potrudi da što bolje očistiš ovaj pod...Zašto ja do sada nisam izašao ?

OREN: Nisi izašao jer si ogromna kukavica!

OTI: A, ti nisi?! Ja se bar trudim da nešto napišem!

OREN: Jesam! I ja sam kukavica, ali bar ćutim!

Pauza. Svi ćute. Frini prekida neprijatnu tišinu.

FRINI: Oti, da li stvarno pišeš?

OTI: Da! Pišem!

FRINI: To je divno! O čemu pišeš?

OTI: O sebi! Pišem drame.

OREN: U stvari, napisao je samo jednu dramu koju je poslao na jedan književni konkurs, i evo godinu dana čeka rezultate. Ida i ja smo je čitavu naučili napamet, sad radimo i na mizanscenu.

IDA: Molim, još nisu bili rezultati sa onog konkursa?!

OTI: Nisu, još čekam!

IDA: Ih, to će ti biti isto kao i sa oglasima za posao. Kad izađe oglas za neko upražnjeno radno mjesto, tu već rade trojica...Okani se tih budalaština, pa radi nešto konkretno, nešto od čega se živi.

OTI: Možda si u pravu.

FRINI: Naravno da nije u pravu! Moraš bez prestanka da pišeš! Ako ne pišeš, ne stvaraš, kako ćeš znati da si živ!?!

OTI: Polako Frini, tek si došao. Ti još ne znaš šta se događa.

FRINI: Događa se isto što se i juče događalo, isto što će se i sutra događati! Nema tu filozofije!

OTI: Polako!...Što sam duže ovdje gubi mi se svaki smisao, osjećam se nekako uzaludno. Vjerovao sam u ovo odvikavanje i nadao se da će biti lakše, ali nije, sve je teže. Frini, odvikavanje je samo privikavanje na neke druge navike koje se obično teško prihvataju.

FRINI: Dobro! Najbolje je da legneš, pa nek te gaze. Samo ti čekaj rezultate sa književnog konkursa i samo se nadaj, pa izgubi sve što si stekao. Sve uništi! Da li si slučajno pomislio da možda možeš nekome da pomogneš?! ...

OTI: Šta da radim?

FRINI: Piši!!!

OTI: Kome da pišem? Zbog čega da pišem?

FRINI: Piši zbog sjutrašnjeg dana!!!

OTI: Sve bi bilo lakše, samo da nije ove neizvjesnosti.

FRINI: Znam. Neizvjesnost je bolest savremenog čovjeka. Širi se kao kuga, ali za svaku bolest postoji i lijek.

OTI: Za ovu bolest nema lijeka!

FRINI: Ima, samo ga još nisi pronašao!

Dijalog između Otija i Frinija prekida glas sa razglasa:

PAŽNJA! PAŽNJA!

Obraća vam se vaš Domaćin!

Dragi gosti, imate još 40 sekundi da pospremite sobu i stvorite neophodne uslove da se izvede današnji ručak!

HVALA!

Ida, Oti i Oren su požurili da pospreme sobu. Stavljaju veću drvenu ploču na WC šolju. Frini je zbunjen.

OREN: Brže! Oni su nemilosrdno tačni. Ako zakasnimo i jedan minut onda smo propali!

IDA: Evo, sve je spremno!

OREN: Nije! Gdje je svijeća?

IDA: Ne znam! Nisam je našla!

OREN: Mora da je tu negdje! Traži!

IDA: Gdje je to - TU?

OTI: Sačekaj! Kod mene je u „fioci”. Sinoć sam nešto pisao pa sam zaboravio da je vratim.

OREN: Trči! Brzo je donesi!

Oti odlazi i brzo se vraća sa upaljenom svijećom.

OTI: Sve je spremno!

OREN: Odlično!

Sa razglasa se ponovo oglašava Domaćin:

PAŽNJA! PAŽNJA!

Obraća vam se vaš Domaćin!

Dragi gosti, danas ste uspješno odradili dnevni zadatak. Čestitam vam na obavljenom poslu! Vaša se hrana nalazi iza „fioka” i možete je odmah uzeti!

PRIJATNO I SREĆNO!

Gosti odmarališta su potrčali da donesu hranu. Ručak serviraju na velikoj dasci koju su stavili na WC šolju. Oren je našao i jedan cvijet za dekoraciju. Frini i dalje stoji zbunjen i uplašen.

MRAK

IV

Oti, Oren i Frini jedu. Hranu uzimaju rukama i trude se da što brže i što više pojedu. Povremeno pogledaju prema konopcu koji visi iznad njihovih glava. Frini se udaljio od njih i začuđen posmatra ovu trpezu.

OREN: Bio sam baš gladan! U stvari, još sam gladan!

OTI: I ja! Ovo odvikavanje me mnogo iscrpljuje.

IDA: Ja sam toliko žurila da nisam uspjela ni ruke da operem.

OTI: I da si htjela, nisi mogla - nema vode. Baš te briga, sutra ćeš ih oprati.

IDA: U pravu si! Sjutra je utorak, a utorkom stiže svježa voda.

OREN: Meni se čini da je ova današnja kaša znatno ukusnija od one prošle. Nekako je bolje skuvana i lakše se guta, kao da ima i više začina.

OTI: To ti se samo čini. Sve je isto, samo je možda malo drugačije servirano.

OREN: Pusti ti mene! Ja smatram da je ova današnja kaša znatno ukusnija od jučerašnje.

OTI: Dobro, neka ti bude.

OREN: A, kao drugo, o ukusima ne treba raspravljati.

OTI: A, kao treće, o ukusima se mora raspravljati!

IDA: Ali, pošto je sva ova hrana besplatna, moramo se složiti da je čak i više nego ukusna! ... Specijalitet!

OREN: Slažem se!

Odzvanja glasno mljackanje i žvakanje

OREN: Ipak, ovo goveđe meso je malo žilavo. Teško je ovo sažvakati.

OTI: Od kojeg dijela si dobio to parče?

OREN: Valjda je od buta, ali je nevjerovatno žilavo, ili ja nemam dovoljno jake i zdrave zube da sve ovo sažvaćem. Zašto si me to pitao?

OTI: (*kroz osmjeh*) Možda je taj komad mesa od nekog drugog organa našeg dragog bika! Možda je osjetio tvoju profesiju i tvoj miris, pa je dojurio do tvog tanjira. Da li si mu bar ime zapamtio?

OREN: Čije ime?

OTI: (*kroz osmjeh*) Što se praviš blesav, pa od ovog našeg bika!

OREN: Iskreno, meni to nije ni malo smiješno!

OTI: Nije ni meni, više je žalosno! Dobro je da smo se danas još jednom složili. Baš dobro!

Frini se približio njihovoj trpezi.

FRINI: Ida, izvini, da nisu možda donijeli i vodu ?

IDA: Nisu! Vodu donose samo utorkom, a to znači sutra.

FRINI: Neshvatljivo! ... Ne mogu više da izdržim ovu žeđ!

OREN: Možeš! Tek za par mjeseci vidjećeš koliko si izdržljiv.

IDA: Frini, ti si ovdje došao potpuno nespreman. Trebao si malo da vježbaš, da trpiš. Ponašaš se kao neko dijete.

OTI: Zašto nam se ne pridružiš?!

FRINI: Samo vi jedite, ne obraćajte pažnju na mene.

Pauza

FRINI: Da li ste mogli pronaći neko primjerenije mjesto za ručak, a ne baš tu WC šolju?

OREN: Šta njoj fali?

FRINI: Ako vama odgovara, onda je dobro. *(kraća pauza)* Šta to jedete? Do sada nisam vidio ništa slično.

OREN: Iskreno, ni mi ne znamo. Ne znamo ni da li je zdravo, ali je sigurno da se od ovoga mnogo brže raste.

IDA: Što brže porasteš, brže ćeš dohvatiti ovaj konopac što visi iznad naših glava... Molim te sjedi i jedi. Vjeruj, ONI te ovako neće moliti.

FRINI: Opet - ONI! Čitavog dana slušam to - ONI! Ko su to ONI? Neću da jedem kad ne znam ko me hrani i zašto.

IDA: Znaš ih dobro! ONI žele da saznaju kolika je tvoja upornost i izdržljivost. Dođi i sjedi sa nama.

FRINI: Neću!

IDA: Kako hoćeš!

FRINI: Nije kako hoću, nego imam svoje principe. Ne mogu da dozvolim da me nepoznati ljudi hrane i oblače. Da li ste se ikad zapitali koji je to njihov interes?! Mora da postoji neki interes! I zašto su baš ONI, a ne OVI?

IDA: Moraš se nekom prikloniti!

FRINI: Ne moram ja ništa!

OTI: Da moraš, ne moraš, ali je bolje da se nekom prikloniš. Ako se prikloniš ONIMA, onda su ti samo ONI iza leđa i rade neku radnju, a ako pak želiš OVIMA, onda su ti samo OVI iza leđa, i samo te ONI... znaš već šta ... Razumiješ? Možeš ti da budeš i nesvrstan, ali onda su ti i ONI i OVI iza stražnjice, pa dobro razmisli. Moraš priznati da to nije isto i da nije svejedno.

IDA: (*kroz osmijeh*) Naravno, to nije svejedno!

OREN: Šta je sad Frini?! Hoćeš li da nam sve pokvariš?! Misliš li da je nama bilo lako da se naviknemo na ovo odvikavanje?! Nije! Užasno je boljelo i još užasnije boli. Sve to što govoriš mi odlično znamo, i to bolje od tebe. Mi želimo da čujemo nešto novo, nešto što ne znamo, a ovo što znamo natovari na konja pa tjeraj gdje hoćeš.

FRINI: Neću!!!

OREN: Ne urlaj! Baš me briga ako nećeš! Pusti nas da jedemo!

Oti, Ida i Oren nastavljaju sa jelom. Nakon nekoliko trenutaka, Oren razbija tišinu.

OREN: Stop! Prestani sa jelom! Da li je potrebno da vam ponovo saopštim pravila igre?

IDA: Ne treba! Sve znamo!

OREN: Odlično! Zapamtite, nema guranja jer neko može da se povrijedi. Jasno?! Krećemo na moj znak. Jedan ... dva ... tri ... četiri ... SAD!

U tom trenutku su se popeli na svoje stolice i počinju da skaču. Trude se da dohvate konopac. Nakon nekoliko neuspjelih skokova, sjedaju razočarani i nastavljaju da jedu još brže i još halapljivije.

IDA: Joooooooooooooj! Majko moja!!!

OREN: Ida, šta se desilo?!

IDA: Joooooooooooooj!!!!!!

OREN: Reci nešto! Šta te boli?!

Oren pokušava da pomogne Idi. Oti i Frini stoje uplašeni.

IDA: Slomila sam zub!

FRINI: Sram te bilo! Na smrt si me uplašila! Pomislio sam da umireš, a ti vrištiš ovdje zbog jednog smrdljivog zuba!

OREN: Ida, nije to baš tako strašno. Evo, ja ću ti svakog obroka sjeckati meso!

IDA: Jeste, užasno je strašno! (*plače*)

OREN: Zini!

Dok Ida jeca i plače, Oren gleda u njena otvorena usta.

OREN: Očnjak, trojka gore lijevo. Molim te, probaj da opipaš to mjesto. Možda je ostao bar jedan komadić.

IDA: Ne mogu!

OREN: Ponovo otvori usta! (*pažljivo gleda*) Mogu li ja da provjerim? (*pokušava da joj napipa zub*)

IDA: Ne guraj prst toliko duboko, povratiću!

OREN: Žao mi je! Potpuno je sravnjen sa vilicom!

IDA: Majko moja, šta ću sad da radim?!

FRINI: Vi ste svi ludi! Ljudi, ja vas ništa ne razumijem! Čemu tolika panika oko jednog zuba?! Ti imaš još zuba i to ti se ništa neće primjećivati.

IDA: Problem je u tome što više nemam zuba! Sve sam ih u ovom odmaralištu izlomila; sve do posljednjeg!

OTI: Da znaš, to i nije tako loše. Ako uspiješ da se izvučeš iz ove jazbine, onda ćeš moći lakše da se ljubiš sa mužem. Nećeš morati čak ni usta mnogo da otvaraš.

OREN: Profesore, ta tvoja opaska je zaista odvratna. Sada nije trenutak ni mjesto za tvoje glupe doskočice!

OTI: Šta sada da radim, da i ja kukam sa njom?! Bolje je i ovako nego da svi urlamo i naričemo po odmaralištu.

FRINI: Ponovo tvrdim da svi vi samo dobro i uspješno pretjerujete.

OREN: Frini, nije strašno što je slomljen jedan zub, strašno je što je on slomljen u ovom odmaralištu. To je strašno!

Ida ponovo počinje da plače.

IDA: Ja više neću moći da jedem čvrstu hranu gdje se nalaze najvažniji proteini koji su neophodni za rast, a onda nikad neću uspjeti da dohvatim taj konopac!

FRINI: Ko vam to je rekao da možete da porastete u vašim godinama? Za vas više nema rasta! Što ste porasli, porasli ste, nema više ni milimetra. Od toliko hrane porašće vam samo stomaci i guzice. I ne samo da nećete moći da porastete i skaćete, već nećete moći ni da hodate. Onda ćete moći samo da puzite. Zar vam bar toliko nije jasno?

OREN: To je laž!!! To je čista, nemilosrdna i nehumana laž! Ne može biti istina!!! Da li me čuješ? To je velika laž!!!

FRINI: Orene, ti si ljekar i to treba dobro da znaš!

OTI: Da Frini, Oren je ljekar, ali nešto si krupno zaboravio. On je ljekar za *mikulicu*. Znaš, volim da tepam onoj ženskoj „stvari”.

OREN: Jebem ti majku! Ćuti! Ne mogu više da slušam tvoje provokacije, uvrede, ... ponižavanja! Ne mogu više!!!

OTI: (*smireno*) Ti definitivno nemaš smisla za humor! Ljudi koji se ne smiju kraće žive.

OREN: Nemam smisla za humor! Nemam više ni dostojanstva, ni ugleda. Nemam!!! Svi su me napustili! ... Želio sam da imam još djece, ali supruga i ja nismo smjeli. Plašili smo se da će zbog dugog bolovanja izgubiti posao! Ipak, i pored svih naših odricanja, ona je izgubila taj posao, jer je „iznenada” postala VIŠAK! Ali, nije ona samo izgubila posao, izgubila je i mene kao muža, jer sam zbog svih tih stresova postao trajno impotentan. Poslije toga, ona je ostavila mene, a djeca su pošla sa njom.

OTI: Da li to znači da si lagao kad si mi rekao da ćeš mi jebati majku?

OREN: Lagao sam!

OTI: Znači, naš drug Oren je obolio od neizlječive bolesti koja se zove *mecocitis*. Orene, nije lijepo da tako lažeš!

OREN: Lako je tebi da se sprdaš sa nama. Ti nemaš nikog, nemaš šta da izgubiš, ali ja imam djecu. Djeca su mi jedini smisao zbog kojeg živim. Da li to shvataš?!

Oti jevo lice se izobličilo od bola i mržnje.

OTI: To nisi smio da izgovoriš, bolesno kopile! Ubiću te govno jedno žitko i smrdljivo!!! Ubiću teeee!!!

Oti pokušava da se dočepa Orenovog vrata, ali pada na koljena. Pesnicama udara o pod i pokušava da šakama zadavi vazduh. Oren, Ida i Frini stoje kao ukopani.

OTI: Zbog tebe ja nemam ništa, skote jedan! Nemam ništa! Ti, ljudski otpatku, izvršio si abortus mojoj ženi. Poslije toga ona više nije mogla da ostane trudna! Ti i tvoja ljekarska etika i borba za rodnu ravnopravnost ubili ste sve živo i vrijedno što sam imao. ... Sve ste mi ubili! SVEEEE!!! Ubico, da li ti je bilo interesantno dok si moj plod, moj život, jurio po materici i kidao dio po dio?! Da li si uživao dok si gledao moje srce na tvom kasapskom dlanu? Da li si uživao? ... Odgovori!! A sad hoćeš da živiš! Smetaju ti moje šale! Ti ne smiješ da živiš! Dođi ovdje ispred mene! Dođi i klekni! Dođi, hoću da te udavim anomalijo ljudskog roda! Dođi kad ti kažem!!! Dođiiiiiii!!!

Oti i dalje nastavlja i pokušava da svojim velikim šakama zadavi vazduh umjesto Orenovog vrata.

MRAK

*Oren se popeo na stolicu. Vrišti, plače, skače i pokušava da dohvati konopac.
Oti leži na podu. Ida i Frini sjede, čute i blijedo gledaju u WC šolju.
Izenada, sa razglasa se oglašava njihov Domaćin:*

PAŽNJA! PAŽNJA!

Govori vam vaš Domaćin!

**Zbog nemilih scena koje su se danas dogodile nakon ručka, vaš Domaćin je
odlučio da vas kazni.**

Danas nećete imati večeru, a sutra nećete dobiti vodu!

HVALA!

IDA: Dobri naš Domaćine, danas nisi uspio da nas iznenadiš!
Nas može da iznenadi samo nešto dobro, a loše ne
može. Žao mi je, ali to je tako.

FRINI: Koliko dana si provela u ovom odmaralištu?

IDA: U početku sam brojala, ali to više ne radim. Stigla sam
do 665 dana i tada sam se zabrojala. Ovako mi je
lakše i brže mi prolazi vrijeme. Čudno, ali je tako.

FRINI: Pametno! ... Ubija me žeđ! ... Izdaje me strpljenje! ...
Nemam više snage!

IDA: Ne brini, biće vode. Evo, sutra ćemo uspješno izvršiti
zadatak koji nam zadaju i odmah dobijamo svježu
vodu. Uvijek je tako. Najbitnije je da ne razmišljaš i
tada možeš sve da izdržiš.

Ida se obraća Orenu koji i dalje skače i pokušava da dohvati konopac.

IDA: Orene, molim te, hoćeš li prestati da od sebe praviš majmuna. Siđi sa stolice!

OREN: Fali mi još nekih 5-6 centimetara pa da ga dohvatim. Dođi da mi samo malo pomogneš!

IDA: Ne smijem! Glavno pravilo glasi:., **Gosti se ne smiju uzajamno pomagati!”**

OREN: Šta bi se desilo da mi to pravilo prekršimo?!

IDA: To ti ne bih savjetovala!

OREN: Hoćeš li da ga prekršimo?

IDA: Neću!

OREN: Ti nikad nećeš ništa !

IDA: Hoću!

OREN: Na primjer?!

IDA: Na primjer, ako hoćeš skuvaću ti kafu. Imamo vode za još samo jednu šoljicu.

OREN: Neću! Ako bih sad popio kafu, ne bih zaspao čitave noći.

IDA: Dobro, drugi put te neću pitati.

OREN: Eto, ponovo si kazala - NEĆU!

IDA: Silazi sa te stolice, počinješ da me opasno nerviraš!

Zamisli da nas sada neko posmatra. Šta bi rekao za nas?!

OREN: Znam: ludaci, beskućnici, propalice, kukavice, zavisnici, gmizavci, .. Šta god da kažu, bili bi u pravu.

IDA: Ti si skrenuo s uma!

OREN: Možda, to se nikad ne zna! ... Da li se Oti probudio?

IDA: Nije, još spava. Čini mi se da nešto sanja. U jednom trenutku je ispuštao neki neartikulisani zvuk, kao da ga nešto boli.

OREN: Da nije ponovo prdnuo?!

IDA: Nije!

OREN: Kako to znaš?

IDA: Moj nos ništa nije registrovao!

OREN: Nije to nikakvo mjerilo. Umije on dobro i da podvali.

Pauza

Ne pamtim ga onako bijesnog. U jednom trenutku sam pomislio da će me zubima zaklati, a zatim i pojesti.

IDA: I meni je tako izgledao.

OREN: Šta misliš, da li je i dalje ljut na mene?

IDA: Nije! Nije on glup čovjek. On je najviše ljut na samog sebe. Dozvolio je da mu se od života napravi pakao.

OREN: Ja ne znam ni zašto bi se ljutio na mene . Nisam ja izvršio abortus njegovoj ženi ... Šta ja znam ko je to uradio!

IDA: Hajde siđi i pomози Friniju da ga podignete.

Oren silazi sa stolice i obazrivo se primiče Otiju. Frini pokušava da ga sam podigne.

OREN: Frini, sačekaj, hoću nešto da provjerim.

FRINI: Šta želiš da provjeriš?!

OREN: Sačekaj!

Oren je iz džepa izvadio metar i pokušava da izmjeri Otijevu visinu.

OREN: Pridrži ovaj kraj metra! ...Sranje! Jedan metar i 78 centimetara! ... Sranje! Nije ništa porastao, možda se čak malo i smanjio! ... Dobro, hajde da ga sad podignemo.

FRINI: Uh!!! Baš je težak!

OREN: Oti je težak i ovako i onako! Stalno je težak!

Frini pokušava da probudi Otija.

Mrak

VI

Ida, Oren i Frini sjede pored Otija.

IDA: Da li ti je bolje?

OTI: Da!

IDA: Naravno da ti je bolje! Mogu ti reći da si nas dobro uplašio, posebno Orena.

OTI: Niste imali razloga da se plašite.

OREN: Kako to misliš?! Da samo znaš kako si izgledao, i ti bi se uplašio. U jednom trenutku si izbuljio zakrvavljene oči i iskezio zube.

OTI: Ništa strašno, to su moji redovni ispadi.

OREN: Znam, bilo ih je i prije, ali ovako nešto još nisam vidio!

OTI: Svima se izvinjavam, trudiću se da se to više ne ponovi.

OREN: Ipak, volio bih da znaš, u svojoj petnaestogodišnjoj karijeri nisam nikad izvršio abortus. Nikad! Jednom su me čak i molili da to uradim, ali nisam mogao.

OTI: Pusti sada to. Život ide dalje.

Pauza

IDA: Danas je bilo baš naporno!

OREN: I opasno!

IDA: Da, našem profesoru sve smeta. Po njemu, čovjek samo zagađuje i kontaminira ovu našu planetu.

OTI: Zar nije tako?!

IDA: Sve ono o čemu smo danas pričali ti si omalovažavao. Ti si protiv televizije, pjevačica, abortusa, ... Ne sviđa ti se hrana koju jedemo, ne sviđa ti se naš Domaćin, ne sviđaju ti se ni ONI, ni OVI ... Ništa ti se ne sviđa, sve ismijavaš i svemu se rugaš!

OTI: U čemu sam pogriješio?!

FRINI: Pogriješio si datum rođenja! Bolje bi bilo da si se rodio u vrijeme neke revolucije.

OTI: Misliš?

FRINI: Mislim.

IDA: Bilo bi pošteno da si bar pokušao da objasniš te svoje stavove i tvrdnje, a ne da samo zapališ vatru i odeš.

OTI: Ja da vas ubjeđujem?! ... Neću!!! Ako ne vidite sve ove znake i putokaze, onda nema ni smisla da vas uvjeravam u svoje tvrdnje... Umoran sam i istrošen.

- IDA:** Razumijem, ali moraš nešto izdvojiti i sa tim se uhvatiti u koštac.
- OTI:** To se ne može razdvajati, zato je tako opasno i perfidno. Sve je ludo povezano i oslikava moje vrijeme.
- FRINI:** I moje vrijeme.
- IDA:** I naše vrijeme!
- FRINI:** Meni se čini da još imam snage i hrabrosti da se borim sa svim tim problemima. Ali, čim se pojavi laž, površnost, nesigurnost i pokvarena ravnoteža, ja se predajem. Tada ne vidim budućnost... U posljednje vrijeme i u abortusu vidim smisao.
- OREN:** Odlično! Vi malo po malo, pa ponovo dođoste do abortusa. Mislim da je toga danas bilo dosta, čak i previše. Čini mi se da se još tresem od Otijevih zuba. A, kad smo već kod zuba, Oti i ti imaš imaš jednu pokvarenu četvorku.
- OTI:** Stvarno?!
- OREN:** Stvarno!
- OTI:** I ja ostadoh bez zuba!!! Šta sad da radim?!
- IDA:** Samo mi zube ne spominjite, ponovo ću početi da plaćem!
- OTI:** Blago tebi, ti bar umiješ da plačeš, a šta ću ja da radim? ... Ja čak ne umijem ni da se smijem.
- FRINI:** Ni vještački zubi nisu loši.

- OTI:** To, nikako! Užasno sam gadljiv, ne bih izdržao ni da mi uzmu otisak vilice, a ne da nosim nešto ljigavo i plastično u ustima.
- IDA:** Ja bih mogla, ali nisam o tome razmišljala.
- OTI:** Blago tebi! Međutim, ni ta vještačka vilica nije tako dobra i bezopasna.
- IDA:** Kako to misliš?
- OTI:** Evo, na primjer, kad sam posljednji put bio u pozorištu prisustvovao sam tragičnoj smrti jednog starijeg gospodina. Umro je zbog tih vještačkih zuba.
- IDA:** I dalje ne razumijem?
- OTI:** Progutao je zube.
- IDA:** Molim te, možeš li biti precizniji?!
- OTI:** Ne znam šta ti nije jasno?! Taj čovjek je sjedio iza mene i gledao pozorišnu predstavu. Kada je čuo da glumac na sceni pominje smrt, glad, logore, doživio je šok. U tom trenutku, zubi su mu kliznuli u grlo i počeo je da krklja. Metalne kukice su mu razrezale usnu duplju, pa je bilo krvi na sve strane. ... Jedan ljekar je pritrčao, ali bilo je kasno - čovjek je umro.
- IDA:** Nevjerovatno! Frini, baš me plašiš!
- OREN:** Nije tako bilo!

Pauza

- OTI:** Ne razumijem?!

OREN: Taj gospodin je imao napad epilepsije. Zubima je odgrizao pola jezika i ugušio se u sopstvenoj krvi.

OTI: Otkud ti to znaš?

OREN: Ja sam bio taj ljekar koji je dijagnostikovao smrt.

OTI: Da li se šališ?

OREN: Ne, ja se nikad ne šalim.

OTI: Ovo je zaista nevjerovatno! To znači da se nas dvojica poznajemo?!

OREN: Da!

OTI: Bože, kako je svijet mali!

FRINI: I manji od toga! (*kraća pauza*)
Ne mogu vam oprostiti što ste mi uništili najbolju predstavu! Za tu ulogu sam se pripremao godinama, a vi ste uspjeli da sve porušite u sekundi.

OTI: (*zbunjen*) O čemu pričaš?! Otkud ova misterija?! Izgleda da si počeo da haluciniraš! Jesi li i dalje žedan?

FRINI: Žedan sam, ali ne haluciniram! Ja sam Paulino, zar me ne prepoznaješ?!

OTI: Sačekaj! Polako! Ti si jutros kazao da se zoveš Frini, otkud sad Paulino?!

FRINI: Naravno da sam Frini, ali sada govorim o svojoj pozorišnoj ulozi. *AY, CARMELA* je odličan tekst poznatog Jose S. Sinsterra. Paulino je glumac

putujućeg pozorišta koji sa svojom Carmelom glumi u jednom ratnom bezumlju i pritom gubi poštovanje, dostojanstvo, razum i život ... Veliki je izazov za glumca kada treba da glumi lik drugog glumca. To je čarolija koju ste ubili! ... Ko zna, možda ponovo dobijem šansu!

OTI: Ako ti nisi lud, onda sam ja!

OREN: Nažalost, niko nije lud!

OTI: Ako ni ove godine ne bude smaka svijeta, onda smo stvarno najebali! (*kraća pauza*)
Zašto nam to nisi ranije rekao, nego baš sada?!

FRINI: Nisam ni ja znao. Kad ste spomenuli smrt tog čovjeka, odmah sam se svega sjetio.

Pauza

IDA: Svijet je baš mali!

FRINI: I manji od toga.

OREN: Da, ali nešto se ne poklapa.

IDA: Šta?

OREN: Ti! Jedino se ti ne uklapaš u ovu našu priču! Nas trojica smo bili u pozorištu, a gdje si ti bila ?

OTI: Tako je! Gdje si bila u tom trenutku?

IDA: Zašto me plašite?!

OREN: Nije mi namjera da te plašim, već me interesuje gdje si

se nalazila u trenutku dok smo mi bili u pozorištu?

IDA: U koliko je bilo to časova?

OREN: Mislim oko 21 čas i 30 minuta.

FRINI: Kako mislite da se može sjetiti nečega što je bilo prije 5 godina?!

IDA: Frini, za mene to nije problem . Moje vrijeme je godinama unaprijed isprogramirano. (*obraća se Otiju*) Oti, u to vrijeme sam se vraćala sa posla kući. Vjerovatno da sam bila premorena i da sam žalila što nisam završila fakultet... Sad sam se sjetila, te noći sam dobila žuti flajer na kojem je reklamirano ovo odmaralište Da, tada sam prvi put čula za **ODVIKAVANJE**.

OTI: Sranje! ... I ja sam uzeo taj flajer. Sjećam se i onog magarca što mi ga je dao, a ja sam još veći magarac što sam ga uzeo!

FRINI: Ne sjekiraj se, nisi sam.

OTI: I ti si uzeo taj flajer? Zašto si čekao skoro tri godine da dođeš u ovo *čarobno* odmaralište?

FRINI: Nisam čekao, nego nisam ni znao da postoji ovo mjesto. Saznao sam tek juče kada me upravnik pozvao na razgovor. Ponadao sam se da ću ponovo dobiti šansu da igram Paulina, pa sam obukao ovaj kostim u čijem sam džepu sve ove godine i čuvao taj papir... Ostalo znate!

OREN: Odlično znamo!!!

Gostii ćute i gledaju u konopac.

IDA: Koliko je sati?

OTI: Ne znam, a ne bih ni volio da znam.

FRINI: Mislim da je kasno.

IDA: U pravu si; mora da je kasno.

Pauza

OREN: Šta mislite, da li je pametno da još jednom pokušam da dohvatim konopac?

OTI: Jesi li porastao?

OREN: Nisam.

OTI: Zašto onda želiš da skačeš?

OREN: Ko zna, možda večeras budem imao više sreće.

OTI: Sumnjam!

OREN: Ti si pravi majstor da čovjeku ubiješ svaku nadu.

OTI: Dobro! Strpaj u gaće sve te svoje nade, pa skači!

OREN: Neću!

OTI: Baš me briga!

Pauza

OREN: (*obraća se Idi*) Hoćeš li mi pomoći?

IDA: Neću!

OREN: Dobro! U stvari, nije dobro, ali šta da se radi.

Pauza

IDA: Hoćemo li da spavamo?

OTI: Šta da radim ako ponovo budem sanjao one lude snove?

IDA: Ne razmišljaj o tome.

OREN: Meni se mnogo spava. ... Ovo je bio naporan dan. Sve me boli.

OTI: Idemo!

FRINI: Šta ću ja da radim?

IDA: Isto što i mi!

FRINI: Ali, meni se ne spava!

OREN: To je tvoj problem. Ne moraš da spavaš, ali moraš da budeš miran i tih! ... Pogasi sva svjetla, svijeća ti je i više nego dovoljna. Laku noć!

FRINI: Laku noć!

Oti, Oren i Ida se svlače i odlaze u svoje,, fioke". Frini ostaje sam.

Mrak

VII

Frini je sam, ostali gosti odmarališta su otišli na spavanje.

FRINI: Gospodo moja, samo vi spavajte i dobro se odmorite. To je pametno, treba biti rasterećen, glup i izdržljiv. Dobro se odmorite, ko zna šta vas sve sjutra očekuje! Za razliku od vas, ja sam u blagoj prednosti. Ja znam da se iza moje stražnjice neće mrdati ni OVI ni ONI. Bar tog seksa sebe mogu da poštedim, a to nije malo...
(glasnije) Baš me briga za vas! Za vas nema spasa! Samo vi jedite, pa nek vam rastu dupeta! Puzite i uživajte!!! Što više skaćete, sve ste manji, samo se sabijate! Konopac nije spas nego mamac! Kako vam to nije jasno?!! ...

Frini je ugasio svjetlo, a zapaljenu svijeću je stavio na stočić pored polupanog ogledala.

Baš me briga, radite šta hoćete. Čovjek je genetski glup.
(glasno) Domaćine, donesi vodu! ... Čuješ li?!! Hoću čiste i hladne vode!!! Žedan sam!!! ... Znam da me čuješ! Tvoje igre za mene ne važe! Ja se ne plašim!

Čuješ li spodobo?!!! ... Čuješ li?!!!

Frini umorno prilazi stočiću i sjeda ispred polupanog ogledala. Pokušava da popravi svoju šminku.

Nisam više žedan. Odlično! ... Prija mi ova samoća i tišina. Mislim da još imam vremena i snage da završim svoju predstavu.

Frini je završio sa šminkom.

Da li ste čuli? Nemoguće da niste! ... Šteta! Bio je baš dobar pucanj. Pucao sam sebi u sljepoočnicu. I mogu vam reći da nije strašno, čak je i interesantno. Ne znam, ali mislim da je mnogo lakše od ovog odvikavanja.

Mrak

VIII

Mrak. Iz „fioka” dopiru glasovi.

IDA: Da li ste čuli?

OREN: Čini mi se da sam čuo neki prasak.

OTI: I ja sam čuo.

IDA: Možda je to Frini prdnuo!

OTI: Možda.

OREN: Ako Frini nastavi sa „pucanjem” onda nam nema spavanja!

OTI: Pusti čovjeka! I on je zbunjen i nesrećan.

Pauza

IDA: Šta mislite, da li je zaspao?

OREN: Samo da nas ne uznemirava, pa nek radi šta hoće.
Danas me izludio sa svojom teorijom da mi ne
možemo da porastemo.

OTI: Možda je u pravu.

OREN: Ne može biti u pravu! Ne smijemo dozvoliti da bude u
pravu!

OTI: Dobro, to je tvoje mišljenje.

OREN: Griješiš, to je naše mišljenje!

Pauza

IDA: Mislim da Frini spava. Ništa se ne čuje, a nema ni
svjetla.

OTI: Odlično! Prija mi ova tišina.

IDA: Meni bi prijalo da imam dosta novca, pa da idem od
prodavnice do prodavnice.

OREN: Šta bi kupovala?

IDA: Sve! Ništa određeno, fali mi samo malo slobode i
opuštenosti (*pauza*)
Kakav li će nam biti sjutrašnji dan?

OTI: Biće isti kao ovaj današnji.

IDA: Možda neće!

OTI: Možda hoće!

IDA: Možda!

- OREN:** Ne mogu više da izdržim, moram da spavam! Izvinite, ali mnogo sam umoran. Laku noć.
- IDA:** U pravu si Orene, svi smo umorni i iscrpljeni. Laku noć svima!
- OTI:** Laku noć!

ZAVJESA

SADRŽAJ:

EROS, TANATOS, ĐAVO I JA	7
Traganje	9
Do prve kiše	10
Muzikalnost	11
Iluzija	13
Origami	15
Kupačica	17
Glad	19
Razgovor	21
Fatamorgana	23
Kasno je	24
SAD pa NIKAD	25
Tajna	28
Vid	31
Napomeni me	32
Đavo ne laže	34
Nerotkinja	36
Sin	37
Svakog dana	38
Selidba	42
Put	43
Časovnik	45
Lime, Limčino, drugarčino	46
Prvi put	49
Prevara	50
Epilog	52
ODVIKAVANJE	55

CIP